

Levende, bævende, fuld af mod

Musik: Stine Möglich, 2024

Tekst: Sophie-Lønne Hundebøll, 2024

♩ = 84

The musical score is written in treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 4/4 time signature. The tempo is marked as ♩ = 84. The melody consists of eighth and quarter notes. Chords are indicated above the staff: E, A/e, B/e, E, A, E/g# in the first line; E/b, B/a, E/g#, A, E/b, G#7/c, C#m in the second line; F#m7, E/g#, B7, E in the third line. The lyrics are: 1. Le-ven-de, bæ-ven-de, fuld af mod med barn-dom-men bag dig, men i dig står du på græn-sen til in-gen-mands-land vent kun lidt, der er nog't, jeg vil sig' dig:

Musik og tekst: Copyright © 2024 Dansk Sang, Musiklærerforeningens forlag

1. Levende, bævende, fuld af mod med barndommen bag dig, men i dig står du på grænsen til ingenmandsland vent kun lidt, der er nog't, jeg vil sig' dig:
2. Stien, som bugter sig foran dig er ukendt men vær ikke bange farer du vild, så spørg andre om vej løft dit blik, du er én blandt de mange
3. Sammen med andre kan man nå højt slå gnister som sommerens torden find dem, der lader dig være dig selv du er skabt, som du er: helt i orden
4. Livet er stædigt, det lover jeg selv når du er kold og alene han, som gik smertens vej længe før os går med dig, vid, du er ikke ene
5. Mister du pusten, så stands blot op. Mærk græsset imod dine fødder. Livet er ikke kun forude, se lige her, i det nu, som du møder
6. Måske du styrter nu som et føl afsted ud på græsgrønne enge måske du tøver som fuglen der først prøver af, løfter lidt på sin vinge
7. Her er dit afsæt, så spring da trygt og vid, at det bedste er givet: Snubler du, falder du, svæver du frit du er elsket – og elsket for livet

Levende, bævende, fuld af mod er skrevet som en salme til konfirmander. Jeg ønskede mig selv en salme, som indgød konfirmanderne (og os andre) håb uden at lægge fremtiden foran dem som en svær opgave. Stine Möglichs melodi understøtter i sin lethed det budskab.

Konfirmander står i en overgang, ikke bare fordi de skal konfirmeres, men også fordi de er på vej ind i ingenmandsland, forstået som det område, som findes i overgangen mellem barndom og voksenliv. Det er et stykke vej, man på sin vis må

gå alene, fordi den, der er i færd med at blive et ungt menneske, også øver sig i at klippe navlestrengen til sine forældre.

For os alle, ikke mindst de unge, er der mange krav og idealer at forholde sig til – mange spejle at se sig i. Salmen forsøger at sænke skuldrene lidt på vegne af de unge ved at vise dem, at de har lov til at være sig selv og ikke bare tilpasse sig. Der er hjælp at hente i troen, i fællesskabet og i dét at give sig hen. Vi er mennesker og er elsket med alt dét, det indebærer.

Sophie-Lønne Hundebøll